

NØVN

Tøkk

Eina hjartans tøkk til tykkum øll, som komu í mín 80 ára føðingardag, og gjørdur mær dagin so ómetaliga hugnaligan og ógloymandi.

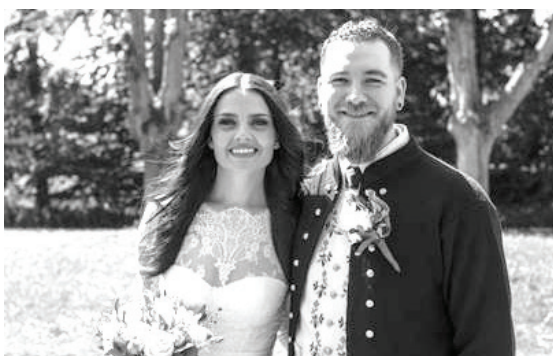
*Heilsan
Regin á Rógvi*

Tøkk

Eg takki hjartaliga øllum tykkum ið mintust meg á 85 ára degnum tann 6. Juli. Takk fyri gávur, blómur og til tykkum mongu, sum hildu dagin saman við mær og mínum.

*Kærar heilsanir
Hans Jacob Olsen
Streymnes*

Tøkk

Vit bæði gingu í hjúnalag í Keypmannahavn tann 26. juni í ár. Takk til tykkum øll, ið gjørdur okkum hendan dagin ógloymandi. Takk fyri gávur, heilsanir og góðynski.

Durita og Teitur

Minningarorð um Binu Justinussen Leirvík

f. 3. september 1955 – d. 19. mars 2015

Dagarnir, tá allir føroyingar tosaðu sólarmyrking, og ta uppliving hon fór at geva okkum ta einu ferðina, vóru vit syskin savnað um okkara systur Binu, har deyðans myrkur so líðandi tók valdið, og okkara Bina slóknaði. Sólin fór afturundir, fjørðurin varð rógvin, og myrkið seig seg oman yvir okkum.

Torført er at seta orð á ta máttloysiskenslu, sum tú stendur í, tá sjúka ger um seg, og tú ikki fært hjálpt. Tú hevur ikki orku at flyta teg, men mást liva við vónini og lata trúna bera teg við síni styrki.

Bina, okkara Bina. Vit øll áttu hana, og øll vildu vit eiga hana. Hon var tann elsta í syskinaflokkinum og var ein fyrimynd fyri okkum. Tá hon gjørdist sjúk fyri niggju árum síðani, fingur vit øll ein hvøkk. Alt steðgaði upp, men tibatetur kom hon fyri teg aftur, um enn tað sá svart út. Bina tók ábyrgd, har hon var, og var so góð við okkum øll, hennara trúfesti var stórt. Tær uppgávur, sum henni vóru givnar, vóru væl úr hondum greiddar.

Familjuna vart tú so góð við, og vit eru tær so takksom fyri tað, tú við tínum lívi hevur verið fyri okkum. Tú hevur verið okkara savnandi

miðdepil. Tú hevur hildið okkum syskjum so væl saman, og lívið uttan teg er torført. Sorgin er har alla tíðina. Tú kendi ábyrgd frá ungum árum, og eg eri tær ómetaliga takksom fyri tann leiklut, tú hevði fyri meg frá ungum árum av.

Títt lív var okkara lív. Hóast tú stóran part av tínum lívi búði í Havn, so vart tú so ófør at halda okkum saman. Tú elskaði at hava okkum øll hjá tær, og børn okkara vóru títt eitt og alt.

Títt arbeiðspláss vart tú góð við. Øll tíni ár á Barnaheiminum høvdu stóran týðning fyri teg, og tú helt øll tíni sambond so væl við líka. Tú vart so góð við øll, sum vóru har, og allar vin-konurnar, sum tú knýtti vinabond til. Nógv børn og vaksni, bæði á Barnaheimi, barnagarði og vøggustovu, hava merkt tín kærleika og tína umsorgan. Sjálvt um tú vart so sjúk, so vart tú knýtt at arbeiðsmarknaðinum til tú legði árarnar inn. Tú hevði ein so stóran vilja at arbeiða, og tín virðing fyri arbeiðsplássinum var stór.

Tú vart ein lítillátin persónur og best dámdi tær at vera og gera alt í tí stilla. Tú gjørdi ógjørliga nakað burtur úr tær sjálvari.

Góða Bina, eg havi tær nógv at takka fyri. Takk fyri tað tú vart fyri meg og míni.

Tíðin, síðani tú fórt frá okkum, er merkt av, at tú ikki longur ert ímillum okkum. Merkisdagur hava verið, og vit tosa um, at hetta slappst tú ikki at uppliva, og hvat hevði tú sagt. Ofta kemur okkurt fram og hugsað verður, at hetta átti eg at fortalt Bina. Tað ber ikki til við orðum at siga frá tí longslí eftir tær, sum býr í einum. Veruleikin er harður at halda seg til.

Tú vart so glað, tá tú fekst eina nýggja íbúð við Ranggil at búgva í, og vit, bæði stór og smá, gleddust saman við tær. Tú gleddi teg til at tær lítlu genturnar hjá beiggja, sum tú vart so góð við, kundu koma beint úr skúlanum til tín, men soleiðis skuldi ikki verða. Tín sól var komin so langt vesturum, so tú náddi ikki at síggja vesturskinið frá tíni íbúð, sum tú annars hevði gleitt teg til.

Góða Bina, tú mátti ígjøgnum nógv. Nógvir túrar niður til Danmarkar at fáa heilsubót hava verið. Alla tíðina megnaði tú at vera tann, sum hevði greiðu á øllum. Eg ferðaðist mangan túrin við tær, tú hevði so gott skil á øllum og kundi leiða meg runt í Keypmannahavn úr

tíni sjúkrasong. Alla tíðina varðveitti tú vónina um lívið. Tín 60 ára føðingardagur er 3. september, men soleiðis skuldi ikki verða. Tín sjúkralaga var torfør, men ógjørliga gramdi tú teg um tína lagnu. Takki fyri, at eg slapp at vera um teg í hesum trupla parti av lívinum. Utan styrk frá Várhara hevði eg ikki megnað tað.

Hesi orð eru fátøk, men eru av hjarta skrivað. Prestur byrjaði sína góðu prædiku til tína jarðarferð við einum ørindi úr iskoystis-sálmabókini nr. 625, sum Sólrun Michelsen hevur yrkt. Hetta ørindi, sum fleiri av okkum eru vorðin góð við:

*Fylgjast saman sorgin,
gleðin,
eingin kennir tíman vegin,
hvør og ein má knossa sítt.
Fekk eg bjálka tungan
sendan,
Harrin bar tó tyngra endan.
Varnaðist tað hjarta mitt.*

Takk fyri alt góða Bina og hvíl í friði.

Systir tín Joan

Christian Petersen til minnis

– kendur í Føroyum sum Einar Storr's Efterfølger

Forhenværende grosserer og fabrikant Christian Petersen sov stille ind d. 25/7, 4 måneder efter sin 90 års fødselsdag.

Christian blev født i den lille by Abkjær vest for Haderslev, hvor hans forældre havde en gård. Han havde dog ingen interesse for landbruget, så som 15 årig fik han sig en læreplads i en manufakturhandel i Haderslev. Dette skulle blive begyndelsen til hans lange karriere som grosserer og

fabrikant, idet han som 30 årig i 1955 startede sit eget tekstil-engros firma "Heika". Samtidig med starten af Heika begyndte han også på sine mange rejser til Færøerne, som han besøgte ca. 125 gange. Her overtog han Einar Storr's engros-forretning og blev derfor mest kendt på Færøerne som Einar Storr's Efterfølger. Også privat var Christian meget aktiv: Han blev tidligt medlem af partiet Venstre, hvor han i 10 år var for-

mand for den lokale vælgerforening i København, samt 2 gange opstillet til Folketinget, han var meget engageret i arbejdet i hjemstavnsforeningen "Sønderjyden", hvor han også var formand i 10 år, og han gik også meget op i sit arbejde som frimurer, hvor han nåede 10. grad og bestred et par embeder.

At rejse var også hans store passion, og sammen med hustruen var han ofte på rejser langt fra hjemmet, lige fra USA i vest til Kina i

øst. Til sidst måtte han dog rejse alene, f.eks. til Brasilien og Indien, hvor han var over 80 år gammel. Han nåede at besøge i alt 44 lande.

Til sidst skal lige nævnes, at han som 78 årig blev HF student og samme år blev immatrikuleret ved teologi studiet på Københavns Universitet.

Han og hustruen fik 3 børn, 4 børnebørn og et oldebarn.